

GUMMISTØVLEBIOLOGEN.

(En ung kvinde kommer gående langsomt ind i farverige, slubrende gummistøvler. Hun har en lærredstaske og en kikkert hængende over skulderen, samt en spand i den ene hånd, og et sommerfuglenet i den anden. På scenen et stykke træstamme, eller måske bedre, en træstub, så hun har noget at sidde på. Hun sætter spanden, og lægger tingene fra sig.)

Jeg er vild med naturen, meget vild, faktisk.

Min officielle stilling er naturvejleder, men mine venner kalder mig gummistøvlebiologen.

(Hun skubber forsigtigt støvlerne af, den ene efter den anden, og hælder vandet fra dem op i spanden. Det må gerne være lidt sort.)

Det er fra Tryggevælde Å. Hovsa, der var en hundestejle.

Og det her er fra Utterslev Mose.

(Finder et håndklæde i tasken, sætter sig og tørrer fødderne. Måske giver hun også støvlerne en tur, da hun skal i dem igen.)

Nu skal det ind på laboratoriet og der skal tages prøver.

Det her er mit drømmejob. Her er hvad man skal bruge på sådan en Tour de Sjælland: kikkert, et godt kamera, vand, madpakke, "Sommerfugle i Farver" og et sommerfuglenet.

Jeg har set vildt mange sommerfugle, og noteret dem ned. Hedepletvinge og Rødlig Perlemorssommerfugl er truede arter, så det giver ekstra point.

Desuden har jeg samlet vildt mange hits som fuglekigger, og er med i et *birdrace*. Hvidklire, brushane, hvidskægget sanger, dompap og mange, mange andre. Det bliver alt sammen indrapporteret, så vi kan følge livets gang i naturen.

Det er bedst at have billeder som dokumentation. Og heldigvis, jubii, heldigvis fik jeg et rigtig godt billede af den grønbrogede tudse. Eller fløjtetudsen, som den også kaldes. Den er fredet, så vi *nurser* den og sørger for nye vandhuller. Pludselig stod den lige foran mig. Og det er noget af det fedeste jeg nogensinde har oplevet. Er den ikke kær? *(Hun kysser billedet på kameraets skærm.)* Kys frøen!

Jeg elsker simpelthen arbejdet i felten. Nogle gange overnatter vi. Så skal der være mindst to personer. Af sikkerhedshensyn.

Sidste måned var jeg ude med Birger. Vi havde bestemt at vi ville *campe* i en bivuak, for det skulle være rigtig naturligt og primitivt. Så da vi havde fået bygger den og lå der, fandt Birger på at vi skulle lege nogle natur-lege. Jeg skulle være en vandnymfe.

Og han skulle være en køllebille, der slikkede en vandnymfe.

- Føler du dig slet ikke opstemt, spurgte han.

- Ih jo, sagde jeg, det kribler og krabler over det hele.

Det viste sig vi havde *campet* midt i en myretue.

Så er man virkelig tæt på naturen.

Vi rykkede lidt væk og fandt et andet sted. Men da vi havde fået bygget bivuak'en op igen af stolper og grene, kvas, mos og græs, var jeg også så træt, at der ikke skulle leges flere natur-lege den dag. Jeg trak soveposen over hovedet og lynede helt op. - Nu er jeg en larve der forpupper sig, sagde jeg. Før det ind i Felthåndbogen.

Men han var gået ud som et lys.

Jamen helt ærligt. Det er kropumuligt at dyrke sex i en sovepose. (Mod en tilskuer:) Nå, du har også prøvet.

Man kan ikke engang komme til at... havde jeg nær sagt.

Nå, det er tid til at fouragere. (*Finder madkassen frem og åbner madpapiret. Der ligger en gulerod, som hun spiser med stor appetit.*)

Hovsa! Hvad ser jeg der? En guldbasse. Kongen af spradebasser. Jeg må ha' et billede. (*Hun griber efter kameraet, men i samme øjeblik fanges hendes øje af en sommerfugl, der flagrer forbi og hun griber nettet for at fange den.*)

Hovsa! En tidselsommerfugl. Der er mange af dem fordi det har regnet i Arabien. Der fik jeg den. Nej. Den smuttede fra mig. Så flyver de lige op gennem Europa på 2 - 3 dage. Og finder en tidsel de kan spise af og forpuppe sig i. I England kaldes den "The Painted Lady", for den er vildt smuk og farvestrålende.

(*Hun begynder at pakke sammen.*)

Nu skal jeg ud på sidste del af ruten Tour de Sjælland, og så er det hjem og fodre katten, og undulaten, og papegøjen, og bogormen. Det er min kæreste. Han læser filosofi, og sidder altid hjemme og læser, mens jeg altid er ude. Vi er det perfekte par. Vennerne kalder os "Ude og Hjemme".

(Hun ta'r støvlerne på.)

Uf, de er lidt klamme. Jeg troede de ville tørre i solen.

Så må jeg danse den afrikanske støvledans. Det giver varme i fødderne. Det er derfor de fandt på den, minearbejderne i Sydafrika. Det er en rigtig trampedans.

(Hun danser, mens hun synger, selvom den egentlig danses uden sang, og bygges op af råb og svar-modsvar i selve dansen. Den er kendt i Danmark, og der er helt sikkert nogen i miljøet, der kender den rigtigt.)

Gummistøvle-biologen

Overgi'r sig aldrig.

Hun er sejj, sejj.

Og gi'r hun op? Nej.

(Koret kommer ind dansende simultant med vores heltinde. Efter nogle sektioner, synger hun igen i dialog med kor.)

Hun er sejj. Sejj.

Og gi'r hun op? Nej.

Men snart bli'r det mørkt

Og hun skal hjem.

(Går ud mens hun svinger med spanden. Koret trækker den så længe det er passende.)